

РЕШЕНИЕ

№ 8580

гр. София, 13.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2125** по описа за **2024** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „София Грийн Хотелс“ ЕООД - [населено място], представлявано от управителя М. М. чрез адвокат Т. К. срещу Решение № 5946/ 21.12.2023г. по НАХД № 15734/2023г. на СРС, 116 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/№ №23 – 2300477 от 04.10.2023г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на на „София Грийн Хотелс“ ЕООД - [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за извършено административно нарушение на чл. 10, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/. Навеждат се доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено при нарушение на материалния закон. Претендира прилагане на чл.28 от ЗАНН за маловажност на извършеното административно нарушение с твърдения, че неизпълнението на задължението за уведомяване следва да се разглежда като техническа неточност, като се има предвид неяснотата около статута на украинските граждани. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуален представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“- С. област, чрез процесуален

представител оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 26.07.2023г. на място в обект на контрол „А. хотел“, намиращ се в [населено място], [улица], е извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от „София Грийн Хотелс“ ЕООД - [населено място], като на 02.08.2023 и 04.08.2023г. проверката е продължила по документи в сградата на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“. В хода на същата е установено, че „София Грийн Хотелс“ ЕООД в качеството на работодател по смисъла на параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда и в качеството на местен работодател по аргумент на § 1, т. 11 от Допълнителните разпоредби на Закона за трудовата миграция и трудова мобилност (ДВ бр. 33/2016г.) не е уведомило писмено Изпълнителна агенция „Главна Инспекция по труда“ в седем дневен срок от действителното започване на работа на гражданин на трета държава, а именно У.. Установено е, че с трудов договор №47 от 27.03.2023г. О. К., [дата на раждане] с номер на регистрационната карта на чужденец №[ЕИК] е сключила трудов договор с дружеството в качеството на работник на длъжност „готвач“ с работно време от 4 часа дневно, като видно от самия трудов договор, работникът е постъпил на работа на същата дата – 27.03.2023г. Въпреки това уведомление по реда на чл. 10, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност не е постъпило в предвидения седмодневен срок от започването на работата, а такова е подадено в ИА ГИТ едва на 09.08.2023г.

За така констатираното нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушение № 23-2300477 от 04.08.2023г. от Д. Й., на длъжност „главен инспектор“ при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, връчен надлежно на пълномощник на касатора. В законоустановения срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу така съставения АУАН не са постъпили възражения. На база на съставения АУАН е издадено процесното наказателно постановление (НП) №23 – 2300477 от 04.10.2023г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на основание на основание чл. 79, ал. 4 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност във връзка с чл. 78, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (Обн. ДВ. бр.33 от 26 Април 2016г.) на „София Грийн Хотелс“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за извършено от него нарушение на чл. 10, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното

постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила – съответно на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН и наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона минимален размер.

Решението е постановено при спазване на материалния закон.

При правилно изяснена фактическа обстановка, СРС е достигнал до обоснования извод, че е осъществен състава на административно нарушение на чл. 10, ал. 1 от ЗТМТМ. Според разпоредбата на чл.10, ал.1 от ЗТМТМ в 7-дневен срок от датата на действителното започване на работа на гражданина на трета държава работодателят уведомява писмено за това Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда". Н. уведомление до Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" в указания срок за постъпването на работа на украинската гражданка, касаторът в качеството си на работодател е допуснал административно нарушение. Това обстоятелство не се оспорва от касатора.

Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал.1 от ЗТМТМ в случаите, когато за нарушение на този закон не е предвидено друго наказание, на виновните лица се налага глоба или имуществена санкция в размер от 1500 до 15 000 лв.

Районният съд е изложил подробни мотиви защо намира размера на санкцията за правилно определен в минималния размер, предвиден от закона. Законосъобразен е и изводът на първоинстанционния съд, че деянието не обуславя състав на маловажно нарушение, тъй като се касае за нарушение на просто извършване, от категорията на т.нар. формални нарушения, което се осъществява чрез бездействие, а именно: неподаване на уведомление за нает работник с чуждо гражданство в предвидения от закона срок. Същото се явява довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените в специалния закон задължения на субекта на отговорност, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоположен резултат, и трае докато бъде установено или преустановено. В конкретния случай нарушението е застрашило обществените отношения, свързани с трудовата миграция, трудовия пазар, отчетността на наетите служители от трети страни. Отчетено е, че касаторът изобщо не е подал уведомление преди началото на проверката, а такова е подадено над четири месеца след крайния срок и то след извършване на проверка и констатиране на нарушението, като бездействието му през един продължителен период от време е отегчаващо обстоятелство, което изключва възможността деянието да бъде квалифицирано като маловажен случай. Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя извода на СРС, че нарушението не разкрива по-ниска степен на обществена опасност на деянието в сравнение с други от същия вид.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с чл.63д от ЗАНН, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането

на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК,
Административен съд София-град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5946/ 21.12.2023г. по НАХД № 15734/2023г. на СРС,
116 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 23 – 2300477 от
04.10.2023г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. – област.

ОСЪЖДА „София Грийн Хотелс“ ЕООД,[ЕИК], със седалище: [населено място],
[улица], ет. 5, представлявано от управителя М. М. да заплати на Дирекция
„Инспекция по труда“ - С. – област съдебни разноски по делото в размер на 100 /сто /
лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.